

52 57206

Ad anè m'ojškra, kak' je sojga zgoščenega sina najdla.
(Zapisal v Ški Vasi pri Čgu Franc Kramar.)

† Tisti je bla anà m'ojškra, je bla prou parvdiq-
nena, vsem ta nòbel je delala, Alièna j' je blu jòmè.
Zdej sta pa tud' dva gòspuda k' ni nasila srajce de-
lat k' sta bla pr kasi. Zdej je je pa ankat ta parvi
vprašor tist' k' je biv za ta malga pr kas' è ga b' v'èla.
Je pa vejda de je an mal' v'ejden xvit èlovk, je pa k'ir
djala de ga n'èè. Druga rajša je je pa un vprašor k' je
biv za ta v'èl'ga pr kas' è b' ga v'èla? Je pa rekla:
"Jest nemam prou n'èè dnarja, k' mam z'mèrej sè dvèj drugi
naj'èti, pa j'èm m'orem plačvat!" Prar gòspud: "Jest na
nucam n'èè dnarja, jest ga mam sàm zadosť!" Prar: "T'
na b'ò treba več' šivat, pa cele n'èè na nògah b'òt!"
Ga je bla pa p'ec' v'kontènt v'èet, pa tud' v'èla ga je.
Zdej je biv pa un k' je biv za ta malga pr kas' tak' stra-
šnu j'èèon, de sàm n'èj v'ejdu kaku bi tejga s' p'ist sprav.
èn'èš: tejga je v'èla, m'ane pa ne! Zdej k' sta bla abà
pr kas', sta pa imela vsak svoj kluc'. Je pa ankat ta k'
je biv za ta malga k' n'èj blu unga pa s'èst parvènt
dnarjè s kase v'kròv, pa unmi p'adtòknù; pòl je pa m'èl-
dov de je s'èst parvènt dnarja s kase v'kraden'ga. Ga
pa p'òli de sa dnar j'òskal', sa ga pa pr tejmi slabil
k' je biv za ta v'èl'ga, k' m' ga je biv un p'adtòknù.
Ta je p'povdov pa rativ se de ga n'èj v'kròv, pa n'èj
vsèvkòp n'èè n'ucal', - des'èet lejt je zapòra dabiv!
Pa z'è ta p'èti kejdèn m' je biv s'èè ad z'alasta p'òèlò

v kejhi, tak' m' je blu hodū, k' je biv tak' pa nadōvzēm
 a-b-s-u-o-jen! Tustu je biv anga sina k' je biv dva mesca
 star, južok m' je blu jomie. Zdej pa krōdor je šla ōna
 s sojom atrōkam, parvōd sa s pārstam za jnuo kazāl'
 pa reakli: "Vōstē, tu je tista, k' je niēn mūōš kasa akōvōt"
 "Zdej kaj cōm?" prav: "S pārsti za manej kažeje, dnarja
 nemam nōc, k' sa m' ga bli vsōga taies pabrāl' k' sa maža
 absadil, - jōst nemam kej dat atrōki, - kaj cōm vōndōt?"
 Je pa tējga atrōka južoka pa kār v tista ~~rejkka~~ ribu
 dēla k' je taies bla v Trsti, k' sa dovāle revne al'
 pa nezakōnske matere soje atrōke nūōt, pa je stakla
 de je nejsa dubli; pa pazganila je sē prejt, kajpōk. (Je mūō-
 gla vsaka mat' ktiera je v tista ribu atrōka pōvrasla tud'
 pazganet, de sa vejdlī puynga pridet. Pōl sa je bli ma-
 ter pa vselej lavil. Če sa je vjiel je mūōgla bot pōl
 ōna za atrōka adgarvōna, iē ne sa mūōgli pōl pa samā
 skrōt zajnaga, kajpōk. Nō sej zdej je zē dovh kār sa tista
 Trzaska ribu adprāvli!) Prejden je pa južoka v tista ribu
 dēla, je pa sē ma in rejgeličk napisala, de je kārōn
 pa de m' je južōe jōmie. Pōl pa an pārstam je imela sē
 pa mūōzi (mendē parvōni) k' je vōsōmdesiet geldinarjō
 kōstōr, pa je kār tist' rejgeličk pa tā pārstam abūja na
 vrat poverala atrōki. (S' je mislla: mārde ga znam sē
 ktierkat dābot!) - Nō pōl je šla pa v Reka služōt, zatu
 ko v Trsti sē službe nēj mūōgla dābot. Je pa pōl tuk
 rajta v Reka služila, de je bla zē stērdesiet lejt sta-
 ra. Polej je pa taku aslabēla pa suha je bla id za-
 lasti za sojom mūōzem pa za atrōkam, de nēj mūōgla

več služet, de je kar h in ceterki hadila ceterot tam v Reki, kroker ana beracica, de sa ji bli lodi vbugajmie dajal. Sta pa prla vsak dan v lista ceterku h mas' prav in lep gosput pa ma prav lepa nobel gospa, pa sta ji vsak dan in goldinar sienkala, pol pa gliedala sta je, k' je bla tak' slaba pa suha. Pol sta pa ankat in jutro spiet prla h mas', je pa dar gosput tej beracici kar in tak ceter za deset goldinarje za vbugajmie, pa sta sla brs' nit' h mas' v ceterku. Polej pa mas' k' sta prla von s ceterke je pa rekla ta beracica tejmi gosputi: "Oh, gosput! zmatil' sa se! Tu je ceter za deset goldinarje, pa ne za n' guldinar, kroker ste m' ga endrukot dal!" O nejsom se zmatat' me!" prav' gosput, "pa za atroke panucejte, ce na m'orte sara!" Idej se je zacela ta z'ana pa kar juokat ad same zalasti, k' je je ta gosput spiet damisku na nienga atroka juoska, k' ga je bla m'ogla zavol' revine taku zavret. Sta sla pa tie dva gosput pa gospa pa kar naprej. Polej sta se pa vstavla pa sta rekla: "Dava ta z'ana k' je tak' strasnu suha pa slaba kar sabei na dum vret, k' se tak' strasnu triese ad maza pa ad lakat' - mard' se dons noc' jela nej!" Sta pa sla nazaj h ti z'ani pa sta ji rekla: "Mat, le z nimej pejte, b'ite dabil' garkie zupe por nas, pol pa pagrél' se b'oste, ko vas tak' zibe!" Pa je sla z nimej, pa sta je prepelala v kuhne, pa je gospa rekla kuharici: "Le brs' tejle z'enski onmal' vina zovrete, pa onmal' belga kruha pa in krosick prate ji dajte!" Pol je pa kuharica storila vse tu, - jon k' se je bla ta z'ana dobro na-

4
jela pa napila je pa rekla gospa kuharici: „Zdej pa tle
namej dva stovicka prinesite vsaki anga, se bvi s tale zen
kej pamonile!“ Je pa prinesla kuharica vsaki an stovick,
pa sti se pasela pa sti se zacile ment. Je rekla gospa:
„Kak' pa de ste zacil' taku judkat, k' je vam muj muos
rieku, de kar bo vam dnarja ostal' pa za atroke parucejte
Prav' zana: „Ce me ste paslusiet gospa, bom vam pa vse
pavejdala!“ Prav': „Muj muos je biv pa nadovinem
absudjen desiet lejt zapora; pa m' je zic ta pieta kejd
ad zalasti v kejni srce pricu! Polej pa anga sina ova
jemela, k' m' je blu juoze jemie, pa se tistga som ke
vargla! Polej kaj na m jekala, k' sa m' gosput atroke
naprej metal!“ Prav': „Zdej pa nec na vem, al' je per
krestjansh al' je per judsh, al' je ziv al' je mrtu, - jest
prav' nec na vem!“ Prav' gospa: „Kam ste ga pa del vonden?
Prav' zana: „Je v tista Traska ribu, k' doker vsaka reva mat!“
Prav' gospa: „Pa ste kej cakna del' h atroki?“ Prav' zana:
„Sevejde som dela, se dva! An parstan ad raniga mara,
k' je kastor v' somdesiet goldinarje, pol pa an rejglicok
de je karven, pa de m' je juoze jemie!“ - Gosput je pa
vse per vratah paslusov k' sti se blije pagavarjale. Je
pa ad paru vrata pa je rieku tej zani: „Pa b' paznal'
vi tiste dva cakna k' b' jsh vidli?“ Je rekla zana:
„Sevejde bi jsh!“ Je pa prolejku gosput z arjeta pristosl,
pa je ^{vker an} rejglicok z neaga pa gaj je pakarov. Je pa
zavpila zana: „Jezos, gosput, kdu je pa vam tu daritu
som jest pisala!“ Prav' gosput: „Kaj pa ta le parstan
paznate?“ Prav' zana: „Jezos, ta je pa mojga raniga

maxâ, Francîetov! "Jo prav: "Klej ste pa vi gosput vse tu duje dubli?" Prav' gosput: "Jo sej vidite, de vsi cahna kažeje, de sem jest tist' vas' sin juže! - tu je blu vse na me'an'!" Se je bla z'eana pa taku vstrasila, de je kar na mejsti amedlela. H' sa je bli zbrihtal' ga je pa vpravala: "Jo kaku b' pa tu m'oglo bit, de b' ti leativ bir, tak' strašnu n'bol?" Prav' gosput: "Sam' ta z'ienska sa jemel', jest sem bir pa per noh; sem se pa proov fajn abnašor, sta j'mi pa oče pa mat' na smärtni puostli v'ost ta v'elke premax'eajne zašafala, p'ol ta noh jedina h'ci sem bir pa za z'eana v'iev!" Z'dej je z'eana zac'ela pa ad vesale juokat, prejt je pa ad žalosti - de je spiet sojga sina - pa se b'v tak' srieci najdla! Gosput je bir pa taku vesiev, k' je soja mater najdu, de je dav proov velike gasti napravat, pa je vse soje znance pa per jatle pavabu na gasti, pa se vsi nevez'i sa dabil' tist' dan per neami jest, pa se s'ienkov jom je dosti. - P'ol ta s'iesti dan je pa in pisem s Trsta s spetala pr'u. Je pa tist' pisem tej z'ien-ski, k' je tak' v naschieca sprav' nienga maxâ, k' je bir per kas' Prav' de na m'ore ne živt ne umort, de m'ore h' neami v Tarst pridat! Sta pa rekla gosput pa gospâ: "Bra sta pa se medvâ z'van'!" Sa pa sli v Tarst. Prideje k'e v spetar, pa je blu tistga sam' se sama k'uža pa ac'i, tak' je bir per koni. Prav': "Kopu vas pr'osom, adpros-tite mi, jest sem bir tist' dvar vkriv, pa sem ga bir vašmi m'oz'i pad-toknu, sam' na klubi, k' sem bir j'izen!" Jest ti z'ie adprostim" prav', ce sem proov tuk stranote in nevsine zavol' tejiqa prestala! Ti sam' Bagâ pros' de t' b'o Buk adpustu!" P'ol je bir pa prec' vmaru. - Ta je p'ol pa se proov dovh z'ovela, pa proov dobro ji je blu per sini, je jemela vsega radost. Pa taka starast je dovčakala, de je sini se s'iest atruk spejstvala. Z'dej je pa fertik.

(Povedal 4. novembra 1913. 84. letni Anton Cimperman.)